

er bleven angreben: saa overordentlig stærkt og skarpt, at der vel kan være en Forpligtelse for dem, der i sin Tid modarbejdede den tidligere Ordning og søgte at paavise de Mangler, der klæbde ved den, og krævede netop den Ordning, som nu foreligger — til nu ikke at vige tilbage, men overtage Forbaret ligeoverfor de Angreb, der ere flete. Saavidt jeg har kunnet skjønne, forelaae der dengang, da Fællesforfatningen af 2den October 1855 var givet, ikke nogen Nødvendighed for, at træffe netop den administrative Ordning af Fællesstaten, som blev truffen ved Beskjendtgjørelsen af 31te October 1855. Det havde ganske sikkert været muligt, indenfor Omraadet af den Stats Organisation, som dengang var skabt, at tilvejebringe en anden administrativ Ordning, som mindre havde splittet og mere havde samlet det Gensartede. Det vilde være ubilligt, dersom man nu vilde misjende, at der til Grund for Beskjendtgjørelsen af 31te October 1855 laae en overordentlig skarp Tanke. De Bestemmelser, som bleve truffene, vare vistnok praktisk lidet hensigtsmæssige, men at de theoretisk og fra et aldeles abstract Standpunkt laade sig forsvare og ere correcte, det maa man være saa billig at indrømme. Det er gaaet med denne administrative Ordning omtrent paa samme Maade som med Valgloven til Rigsraadet, at theoretisk taget er den et mathematisk Mesterstykke, men at den praktisk taget vil findes meget lidet skikket til det, den egentlig skulde virke til, maaskee ogsaa derved, at der er lagt forskjellige unødvendige Byrder over paa Vælgerne med Hensyn til den aarlige Anmeldelse. Men, som sagt, ved Siden af disse theoretiske Goder var der en høj Grad af praktisk U hensigtsmæssighed. Et væsentligt Led af den Ordning, som blev truffen i October 1855, var Dannelsen af et fælles Indenrigsministerium, hvorved Finansministeren bortgav af sin Haand den directe Indflydelse paa de væsentligste Indtægtskilder, hvorved Monarchiets Budget bestaaer, og han gjorde sig derved til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har kaldt en Kasseforvalter istedetfor en Finansminister. Dette Led af Ordningen fra den 31te October 1855 briste som en Følge af en Indflydelse ude-

fra; vi skulde det tydeligste Forbund særdeles stor Taknemlighed, fordi det ved sin Protest bevirkede, at denne Ordning ophørte, og at der atter under Finansministeriet samlede de forskellige Brancher, som i alle Lande ere samlede under Finansbestyrelsen, og som ikke bør skilles derfra; jeg sigter herved naturligtvis fremfor Alt til Lovbæsenet. Det andet Led, der staaer tilbage af Ordningen fra 1855, er den deelte Finansbestyrelse for Kongerigets særlige Finantser og Monarchiets Finantser, og det er den, vi nu ere komne tilbage fra. Dengang det blev bestemt, at Bestyrelsen af Kongerigets særlige Finantser skulde fortære under Kongerigets Indenrigsministerium, vare saagodtsom Alle enige om at beklage dette Skridt; thi man fandt, at deri laae først og fremmest et Brud paa den finantzielle Hovedregel, som jeg kun behøver at nævne for at kalde i Erindring et Ord, der jævnlig har lydt ligesaa salig Justitsraad Struensees Dage indtil den nyeste Tid, nemlig det: „Die Finanzen müssen alle in einen Topf.“ Ved den særlige Finansforvaltning blev den finantzielle Disposition deelt, og derved fremkom al den Søndring og Usikkerhed, som maa fremkomme i det Dieblis, en af de første finantzielle Hovedregler sættes tilside. Det forekommer mig, at naar man om den nuværende Ordning har yttret, at den tildeels har sin Grund i personlige Ønsker, saa gjælder dette vistnok endnu i højere Grad om den Ordning, der blev truffen i 1855; jeg troer ikke at feile, naar jeg siger, at netop Vægningen fra Finansministeren for Monarchiet ved at være ansvarlig kongerisk Finansminister væsentlig havde en Grund i en personlig Ulyst til at møde for, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kaldte, jeg vil haabe spøgende: „det fordomte Folkething“. — Den første Indsigelse, som blev gjort imod Ordningen fra 1855, var den, at ved denne var den hele Ansvarlighed dustet bort, saaledes at der ikke blev Noget, til hvem man kunde holde sig, fordi Ansvaret var deelt, og fordi enhver Part kastede Skylden over paa den anden. Den anden Hovedindvending var den, at hele Maskineriet, hele det administrative Apparat derved blev i høj Grad compliceret, indviklet og uforstaaeligt, og